

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-7488/2013
гр. София, 14.12.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-7488/26.11.2013 год. от Е.Ж. - председател на Държавна агенция за закрила на детето по въпроси, касаещи постъпило заявление за достъп до обществена информация на основание Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, на заседание, проведено на 04.12.2013 г., разглежда преписка с вх. № П-7488/26.11.2013 г., заявена от Е.Ж. - председател на Държавна агенция за закрила на детето по въпроси, касаещи постъпило заявление за достъп до обществена информация на основание Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Във връзка с изложеното и постъпилото заявление за достъп до обществена информация и на основание чл. 31, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) и с цел защита на интересите на трети лица г-жа Е.Ж. информира Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), че е изпратено писмо до г-н К.П. за изразяване на изричното му писмено съгласие или несъгласие за предоставяне на копие на посочените документи. С писмо с вх. № 96-Д-16/06.11.2013 год. г-н К.П. изразява отказа си, във връзка с предоставянето на поисканата информация на Д.Д. Разпоредбата на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ гласи, че при липса на съгласие на третото засегнато лице, съответният орган предоставя исканата информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице.

Г-жа Е.Ж. отбелязва, че дори да бъдат заличени личните данни на жалбоподателя, изначално е ясно кой е подал сигналите, с които са инициирани съответните действия на органите по закрила на детето. Тук г-жа Е.Ж. поставя въпроса дали спазването на изискването на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ не е в противоречие с разпоредбите на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В конкретния случай Д.Д. е засегната страна и има правен интерес да се информира относно обстоятелствата, които засягат нейните права. В този смисъл

възниква въпросът дали в случай на отказ за предоставяне на достъп до поисканата информация няма да се наруши правото ѝ да знае в какво я обвиняват по отношение на грижите, които полага за детето си.

Г-жа Е.Ж. моли КЗЛД за експертно становище по така поставения въпрос. В допълнение г-жа Е.Ж. моли да бъде изяснено дали становището на КЗЛД може да се счита за тълкувателна практика при прилагане на ЗДОИ и ЗЗЛД в бъдещи казуси със сходен характер.

Към искането е приложено изразеното писмено несъгласие на г-н К.П. за предоставяне на поисканата информация от г-жа Д.Д.

В същото е посочено, че във връзка с писмо от Държавна агенция за Закрила на детето, г-н К.П. отговаря, че кореспонденцията му с всички служби за закрила на детето в Република България се развива единствено в рамките на проявения от него и основан на законови положения интерес за състоянието на сина му К.К.П. и евентуално засягане на неговите права. Изразено е несъгласие да бъде предоставена поисканата информация.

Правен анализ:

Законът за закрила на детето урежда правата, принципите и мерките за закрила на детето, органите на държавата и общините и тяхното взаимодействие при осъществяване на дейностите по закрила на детето, както и участието на юридически лица и физически лица в такива дейности. Държавата защитава и гарантира основните права на детето във всички сфери на обществения живот за всички групи деца съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословно и психическо състояние, като осигурява на всички подходяща икономическа, социална и културна среда, образование, свобода на възгледите и сигурност. Държавната политика за закрила на детето се осъществява въз основа на приета от Народното събрание по предложение на Министерския съвет Национална стратегия за детето, изградена върху принципите на Закона за закрила на детето. В изпълнение на националната стратегия Министерският съвет приема Национална програма за закрила на детето, предложена от министъра на труда и социалната политика и председателя на Държавната агенция за закрила на детето. Държавните органи в рамките на своята компетентност провеждат държавната политика за закрила на детето и създават подходящи условия за неговото развитие.

Дете по смисъла на този закон е всяко физическо лице до навършването на 18 години.

Закрилата на детето се осъществява чрез:

1. председателя на Държавната агенция за закрила на детето и администрацията, която го подпомага при осъществяване на неговите правомощия;
2. дирекции "Социално подпомагане";

3. министъра на труда и социалната политика, министъра на вътрешните работи, министъра на образованието и науката, министъра на правосъдието, министъра на външните работи, министъра на културата, министъра на здравеопазването и кметовете на общини.

Държавната агенция за закрила на детето се ръководи и представлява от председател, който се определя с решение на Министерския съвет и се назначава от министър-председателя. Председателят е едноличен орган на изпълнителната власт, който ръководи, координира и контролира осъществяването на държавната политика в областта на закрилата на детето в Република България.

Член 2, ал. 1 от ЗЗЛД определя понятието лични данни като „всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци”. Предоставянето на данни по ЗДОИ би било действие по обработване на лични данни по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, а именно - всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на лични данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Обработването на лични данни следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Държавната агенция за закрила на детето обработва лични данни, на основание чл. 4, ал. 6 от ЗЗЛД, т.е., обработването на лични данни е допустимо, когато обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните. Законът, който налага необходимостта от обработване на лични данни от Държавната агенция за закрила на детето е Законът за закрила на детето. Държавната агенция за закрила на детето е вписана в Регистъра на администратори на лични данни към КЗЛД под идентификационен номер 000429.

Законово определение на понятието обществена информация дава разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), а именно, обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Така определената информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти - държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Съгласно легалното определение,

исканата информация в изложения казус, би могла да представлява обществена информация, съдържаща се в молбите и сигналите, изисквани от г-жа Д.Д., които са били подадени от нейния бивш съпруг и баща на детето й. Сигналите, подадени на дати: 22.07.2013 год.; 27.02.2013 год.; 08.05.2013 год.; 03.06.2013 год.; 17.06.2013 год. и от 26.06.2013 год. са подадени в Държавна агенция за закрила на детето, в тя от своя страна се явява задължен субект по чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ. Достъпът до служебна обществена информация е свободен, съгласно разпоредбите на чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ.

Законът за достъп до обществена информация съдържа правила за предоставянето на информация, която се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето й. Законът обаче не съдържа легална дефиниция на понятието “трето лице”. Независимо от това, чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ разписва, че при неполучаване на съгласие от третото лице в съответния срок или при изричен отказ да се даде съгласие съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. В изпълнение на законовите разпоредби Държавната агенция за закрила на детето е предоставила възможността на „третото лице“, в конкретния случай г-н К.П., да отговори на поставения от Агенцията въпрос, относно предоставяне на изискваните документи от г-жа Д.Д. С писмо с вх. № 96-Д-16/06.11.2013 год. г-н К.П. отказва да бъде предоставена поисканата информация на Д.Д. В случаите на липса на съгласие от третото лице за предоставяне на търсената обществена информация, разпоредбата на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ дава правото на свободна преценка дали да се откаже достъп до поисканата информация, или да се даде в обем и по начин, който да не разкрива информацията, отнасяща се до трети лица. Тази преценка обаче е в сферата на оперативната самостоятелност на органа и представлява само правна възможност, без да бъде задължение за него. Не е необходимо съгласието на третото лице в случаите, когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването й.

В конкретния казус могат да намерят приложение и разпоредбите на чл. 26, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД, а именно – разпоредбите относно правата на физическите лица. Всяко физическо лице има право на достъп до отнасящи се за него лични данни. В случаите, когато при осъществяване правото на достъп на физическо лице могат да се разкрият лични данни и за трето лице, администраторът е длъжен да предостави на съответното физическо лице достъп до частта от тях, отнасяща се само за него. Информацията, съдържаща се в изискваните документи, а именно молби и сигнали, подавани от К.П., е информация, отнасяща се до Д.Д. Същата е засегната страна и има правен интерес да се информира относно обстоятелствата, които засягат нейните права. Въпреки евентуалните усилия

данните на жалбоподателя бъдат заличени, то същият е изначално ясен, тъй като е ясно, кой е подал жалбите и сигналите, с които са инициирани съответните действия на органите по закрила на детето.

Комисията за защита на личните данни изразява становища по конкретни казус с цел гарантиране на пълен и всеобхватен анализ на съответния случай и отчитане на неговата специфика. Предвид това настоящото становище не би могло да се счита за трайна тълкувателна практика при подаване на заявления за достъп по ЗДОИ, тъй като Комисията следва да разглежда всеки новонастъпил казус в неговата конкретика. Предвид това настоящото становище не може да се счита за тълкувателна практика при прилагане на ЗДОИ и ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. На основание чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, във връзка с чл. 26, ал. 1 от ЗЗЛД Държавна агенция за закрила на детето, може да предостави исканата със заявлението за достъп информация на г-жа Д.Д. на основание чл. 4, ал. 1, т.7 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

2. Настоящото становище не може да се счита за тълкувателна практика при прилагане на ЗДОИ и ЗЗЛД при подаване на заявления за достъп по ЗДОИ, предвид необходимостта Комисията за защита на личните данни да разглежда всеки новонастъпил казус в неговата конкретика.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/